

og det tror jeg også befolkningen har forståelse for.

Jeg har sagt det, der skal siges, med klarhed: De fire forbehold bliver ikke bortforhandlet; de skal og kan heller ikke bortforhandles. De er vores og vores alene. De står uændret før, under og efter regeringskonferencen. Og jeg har faktisk ikke noget nyt at sige om den sag i dag. Jeg føler ikke, der er uklarhed. Jeg synes, at det står så isnende klart, det skal og kan.

Til hr. Keld Albrechtsen, som spurgte noget om, hvorvidt vi vil nedlægge veto. Jamen det kommer slet ikke på tale. Der er ingen regeringer og ingen uden for dette lands grænser, der overhovedet har indflydelse på de fire forbehold. Jeg har godt hørt en tanke om, at de fire forbehold skal ind i traktaten, men det skal de jo ikke, for så er der jo andre lande, der også har indflydelse på, hvordan deres fremtid skal være. Der er ingen regeringer, der stiller forslag om, at de danske forbehold skal afskaffes, for alle de andre ved godt, at det afgør vi selv; det afgør den danske befolkning.

Derfor kommer spørgsmålet om veto slet ikke op. Jeg har sagt det før. Det er ikke sat på dagsordenen. Der står ikke: Dagsordenspunkt 5 A, de fire forbehold. Det gør der faktisk ikke. Ingen har stillet det spørgsmål eller forslag, og ingen kommer heller til at stille det. Derfor kommer vetospørgsmålet slet ikke på bordet.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu synes jeg, at statsministeren forsøger den samme kunst, som strudsen gør, når den stikker hovedet i busken, for så tror den nemlig, at problemet forsvinder.

Statsministeren ved jo udmærket godt, at det hollandske formandskab har fremlagt forslag, der, hvis det bliver gennemført, indfører overnational myndighed til EU på f.eks. flygtninge- og asylområdet. Det betyder jo, at den danske undtagelse bliver ophævet, medmindre man indfører en ny traktatbestemmelse om, at Danmark så igen har en ny undtagelse. Det må statsministeren da indrømme.

Og så vil jeg godt bede statsministeren besvare dette spørgsmål: Hvis flertallet insisterer på at få gennemført overnational flygtningepolitik og ikke vil give Danmark en ny undtagelse, vil statsministeren så nedlægge veto på regeringskonferencen for dermed at sikre opretholdelsen af den danske undtagelse? Jeg kan ikke se, at statsministeren kan undvige at besvare dette meget klare og enkle spørgsmål.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes også, det ville være rimeligt at få en helt klar besvarelse fra statsministeren, for statsministeren ved jo udmærket godt, at selv om det er svært at få et svar fra statsministeren selv, så har der været lokketoner bl.a. fra statsministerens indenrigsminister, hvor det helt klart og tydeligt fremgår, at regeringens holdning – og man må vel tro på det, når det udtales af en minister, som har meget med området at gøre – er, at de forbehold skal fjernes hurtigst muligt. Derfor er det da umådelig interessant at vide, hvad landets statsminister egentlig mener. Det er dér, problemet ligger, og det er det, der i dag ønskes et klart svar på.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg er så glad for min indenrigsminister. Hun er så klog, meget, for indenrigsministeren interesserer sig for de virkelige problemer, og indenrigsministeren har bidraget til en debat, der bør handle om indhold i stedet for forbehold, en debat, der handler om, hvornår Europa lærer at håndtere Europas flygtningeproblemer på en menneskelig og ordentlig måde.

Hvornår finder Europa ud af, at den tid må være forbi, hvor flygtninge skal sendes afsted fra en hovedstad til en anden? Hvornår lærer Europa, at fordelingen af flygtninge ikke længe skal være afhængig af, hvor mange færgeafgange der er over Østersøen? Hvornår lærer Europa at komme ud over den situation, hvor Portugal, Spanien, Italien, Grækenland har under en tiendedel, ja, mindre endnu, af, hvad vi har haft og modtaget af bosniske flygtninge?

Jeg siger ikke, at vi ikke skal tage vores del; det skal vi gøre, og det er jeg stolt af. Jeg siger bare én ting til fru Pia Kjærsgaard: Europas menneskelige ansigt skylder os alle sammen – inklusive det danske folk og den danske regering – at få skabt en humanistisk, retfærdig flygtningepolitik, der fordeler opgaverne på en ordentlig måde, og som sikrer, at mindstebestemmelserne for, hvordan man behandler mennesker, også er ordentlige.

Det er det, der er vores ambition. Vores ambition er ikke at dunke hinanden oven i hovedet med alle mulige tekniske betragtninger af juridisk karakter, og dermed er det også et svar til hr. Keld Albrechtsen. De fire forbehold står uændret før, under og efter regeringskonferencen. Så enkelt er det.

Regeringen modsætter sig ikke – naturligvis, det har jeg lige sagt – at de andre går videre, hvis de ønsker det. Hvis de andre ønsker at for-